

РЕШЕНИЕ

№ 2209

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11508** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268, ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. срещу РЕШЕНИЕ №ПО-107 от 26.10.2021г. на Директора на ТП на НАП –С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството вх.№53-06-8201 от 19.10.2021г. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С.-023-0002340 от 20.08.2021г. издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП.

С жалбата се оспорва решението, както и постановлението по отношение на което жалбата не е уважена. Подчертава се, че следва да се установи обезпечителна нужда, каквато няма данни да има, поради което се релевира довода, че не е съобразен принципа на пропорционалност. Твърди се, че не е ясно и как са определени задълженията. Във връзка с тях се акцентира на обстоятелството, че задълженията, които се обезпечават са на Д. „М. 11“ и към датата на прекратяването му – жалбоподателят не е бил съдружник, поради което и не може да бъде правоприемник. На следващо място –се визира, че дори и да се приеме, че е правопремник, то съгласно чл.361 от ЗЗД –печалбите и загубите между съдружниците се разпределят съобразно дяловото им участие. В този аспект се твърди, че участието на оспорващия е 0,1%. Отделно срещу останалите дружества, имащи дялово участие в прекратеното Д. , се твърди, че няма образувани ревизионни производства. Прави се заключението, че липсата на анализ в посочената връзка –води до незаконосъобразност на решението.

Оспорва се на следващо място и вида на наложената обезпечителна мярка –запор върху притежаваните от дружеството безналични ЦК, като се визира, че не е изследвано има или не такива. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата и да се отмени решението и постановлението.

В съдебно заседание –дружеството поддържа жалбата си по писмена молба от адв.Т.. Претендират се разноси.

Ответната страна-чрез юрк.Р.- оспорва жалбата по изложените в решението съображения и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е от 09.11.2021г. /пощенско клеймо на плика/ по отношение на решение №ПО-107 от 26.10.2021г., връчено на 02.11.2021г./л.16/, поради което се констатира, че е в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК.

По съществуващото на жалбата, съставът я намира за неоснователна. За да се достигне до гореизложената констатацията се съобрази следното:

По процедурата –с оспореното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С.-023-0002340 от 20.08.2021г. /л.23/, издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП, са наложени запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вещи в трезори в [фирма] за сумата от 106 847,38лв., както и запор върху притежаваните от дружеството ценни книги: всички безналични ЦК, вписани в регистъра на Централния депозитар.

Постановлението е издадено по мотивирано искане от М. Б. на длъжност главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със заповед за възлагане на ревизия №22221521002247-020-002 от 16.08.2021г.. Направена е и преценка, е ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане в размер от 96 888,59лв. главница и лихва от 9 958,79лв. /към 19.08.2021г/. Подробно е визирано, че тези задължения са по ЗДДС за периода от 09.04.2020г. до 08.02.2021г.. Посочено е, че ревизията е във връзка с ревизия на „М. 11“ –дружество по ЗЗД, чиято регистрация е прекратена на 18.02.2021г. като има образувани ревизионни производства и на съдружниците, единия от които е [фирма]. Конкретно е установено, че това дружество няма имущество, като има сметка в посочената търговска банка, поради което са наложени визираните обезпечителни мерки.

Срещу постановлението е депозирана жалба, която с оспореното решение №ПО-107 от 26.10.2021г. е отхвърлена.

Прието е, че постановление е издадено от надлежен орган, в предвидената по чл.196 от ДОПК писмена форма, след наличието на мотивирано искане от орган по приходите във връзка с образувано ревизионно производство именно с цел обезпечаване на предполагаемите задължения, които са установени в това производство. Посочено е, че размера на тези задължения не подлежи на преценка и в тази връзка публичният изпълнител е обвързан от този размер, посочен в мотивираното искане.Коментирано е, че се касае за предполагаемо задължение на ревизираното лице, като обезпечаването му се допуска от ч.121, ал.1 от ДОПК при наличие на преценка, че ще се затрудни събирането му. Тази предпоставка е приета за налична, доколкото е установено, че РЛ няма имущество. Има позоваване на Разяснение № 2-28-76 от 16.12.2009г. на Изпълнителния директор на НАП, че налагането на обезпечителни

мерки на бъшедо вземане, което може и да не се потвърди – представлява засилена грижа на закона към публичния интерес. Подчертано е, че в производството по издаване на ПНПОМ органът не може да обсъжда нито размера, нито другите параметри в ревизионното производство, каквито доводи са направени с жалбата. Преценка се прави по отношение на обезпечителната нужда и това дали обезпечителните мерки не ще доведат до сериозно възпрепятстване дейността на дружеството. В тази връзка е подчертано, че оспорващият разполага с възможността по чл.199 от ДОПК /замяна на мярката/ и чл.229 от ДОПК- разрешение за неотложни плащания. По изложените съображения е потвърдено постановлението и е отхвърлена жалбата.

В СЪДЕБНОТО производство доказателства от жалбоподателя не са представени. От ответника е представено определение №44 от 05.01.2022г. по адм.дело №12716/21г. за продължаване на наложението обезпечителни мерки.

С оглед изложеното, СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата е неоснователна.

Оспореното решение и постановление са издадени от компетентни органи, в производство без процесуални нарушения, с изложени подробни съображения, мотивирани, с правилно приложение на материално-правната норма на закона и целта на същия.

На първо място –допустимо е налагането на обезпечителни мерки /ОМ/ върху предполагаемо задължение. Чл.121, ал.1 от ДОПК рамкира обстоятелствата за това и на първо място е наличието на образувано ревизионно производство по отношение на оспорващия, където са установени посочените предполагаеми задължения. Същите като размер не могат да се преценяват и анализират от оспорващия в производството по налагане на ПОМ. В този аспект –дори оспорващият в жалбата е посочил, че ответникът действа при условията на обвързана компетентност, макар да визира и че не е ясно как са установени и дали следва да отговаря дружеството. Следователно- за посочената главница и лихви от органа по приходите – публичният изпълнител е обвързан с направеното предложение. Същото, за да няма процесуално нарушение, следва да е мотивирано. Тази мотивираност – се отнася не до това как е формиран размера, а до излагането на конкретни обстоятелства- как, за какво е започнала ревизията, както и да се мотивира обезпечителната нужда. Същата подлежи на преценка –налична ли е и дали няма да се засегне сериозно дейността на РЛ. В този аспект –в решението има изложени съображения. Безспорно е установено, че РЛ няма имущество, предполагаемият размер е голям. Няма никакви доводи в жалбите, че ще се засегне по определен начин дейността на РЛ /която е управление и стопанисване на имоти, отдаване под наем, консултантски , посреднически услуги и т.н./, поради което правно е счетено, че няма да се засегне вкл. и сериозно дейността на дружеството. Правилно има позоваване на Разяснение № 2-28-76 от 16.12.2009г. на Изпълнителния директор на НАП, че превес следва при колизия да се даде на публичния интерес. Обосновано е и насочването към приложението на чл.199 и чл.229 от ДОПК при необходимост. Следователно и съставът констатира, че не са нарушени чл.5 и 6 от АПК. Колкото до доводите на оспорвания, че размера на задължението не е правилно определен – обосновано ответникът се е позовал, че подобни съображения – не са предмет на разглеждане в обезпечителното производство. В тази връзка съставът ще допълни, че същото се отнася и до изтъкнатото обстоятелство, че дружеството не е съдружник към момента на прекратяване на „М. 11“. Тези съображения –РЛ ще има

възможност да направи при завършване на ревизионното производство с краен, оспорим акт, какъвто е РА. Само следва да се изтъкне, че ревизията обхваща задължения с краен срок прекратяването на дружеството, но с начална дата почти година преди да се прекрати, към който момент може РЛ да е било съдружник. Същото се отнася и за съображенията, че срещу останалите съдружници няма образувани ревизионни производства- неотнормено обстоятелство. Доводите за вида на обезпечителната мярка и по точно заповор върху неналични ЦК в Централния депозитар ЦД – не обосновават незаконосъобразност на ПНПОМ. Ако не се установи наличието на ЦК- заповорът не произвежда своето действие, но не е основание за незаконосъобразност на мярката. Същото се отнася до заповра при налични суми, доколкото се има предвид и постапващи т.е. към момента на налагането му дружеството може и да няма налични средства и заповорът да не е изпълним, но впоследствие да произведе своето действие.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изхода от спора трябва да се уважи претенцията на ответника за присъждане на юрк.възнаграждение от 100 лв. по реда на Наредбата за плащане на правната помощ към ЗПП /чл.26/.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.268, АЛ.2 ОТ ДОПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. срещу РЕШЕНИЕ №ПО-107 от 26.10.2021г. на Директора на ТП на НАП –С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството вх.№53-06-8201 от 19.10.2021г. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С.-023-0002340 от 20.08.2021г. издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП.

ОСЪЖДА Д. АР“ Е. ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева /сто лева/.

На основание чл.268, ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

Съдия: